

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Fercredit Servizi Finanziari SpA (Rzym, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie R 719/2010-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „fa@ir Credit” dla usług z klasy 36 (zgłoszenie nr 6 947 766).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Fercredit Servizi Finanziari SpA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „FERCREDIT” dla towarów i usług z klas 6, 7, 12, 14, 16, 18, 25, 35, 36, 39, 41, 42, 43 i 44 (wspólnotowy znak towarowy nr 3 749 801), przy czym sprzeciw dotyczył rejestracji dla usług z klasy 36.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2011 r. — Siemens przeciwko Komisji

(Sprawa T-223/11)

(2011/C 194/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Siemens AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Risse, R. Harbst i H. Haller)

Strona pozwana: Europejska Wspólnota Energii Atomowej, reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Zasadzenie od pozwanej zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 16 114 147 EUR, podwyższonej o odsetki w wysokości 8 punktów powyżej niemieckiej bazowej stopy odsetek, począwszy od dnia 20 kwietnia 2011 r.; oraz
- zasadzenie od pozwanej zwrotu całości kosztów zastępstwa procesowego oraz pozostałych wydatków poniesionych przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: zgodnie z umową zawartą z pozwaną skarżąca jest uprawniona do żądania zwrotu poniesionych przez nią dodatkowych kosztów.
- 2) Zarzut drugi: ewentualnie tenże zwrot kosztów powinien zostać dokonany zgodnie z prawem niemieckim, mającym zastosowanie do umowy, a dokładnie zgodnie z § 313 niemieckiego kodeksu cywilnego (BGB).

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2011 r. — Caventa przeciwko OHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Sprawa T-224/11)

(2011/C 194/28)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Caventa AG (Rekingen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 lutego 2011 r. w sprawie R 1494/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.